

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Deus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A fuerint, una Ciconia edicto Prætorio epulis inferri meruit, de quo Flaccus in Galonii gulam, qui accipenserem tantum approbat, ita scripsit:

— *Quid tum Rbombos minus aquora alebant,
Tutus emt Rbombus, tutog, Ciconia nido,
Donec vos autor docuit prætorius.*

In Serm.
lib. 2.
Sat. 7.

Nam Ruffus quidam vir prætorius, ut apud Porphyriorem legimus, quidam Acellium dicunt, instituit, ut Ciconiarum pulli manderentur: isque mox repulsam in Prætura passus, huiusmodi scæzonte procissus est:

*Ciconiarum Ruffus iste conditor. Suffragiorum puncta non tulit septem:
Hic & duobus elegantior Plancius, Ciconiarum populus ultus est mortem.*

Cornelius Nepos, qui principatu Augusti obiit, cum scriberet de faginandis alitibus, Turdosque paulo ante ceptos faginari monuisset, addidit: *Ciconias magis placere quam Grues*, quamvis longæ fæcus humanum mox palatum indicavit: nam Grues inter primas, Jovii etiam nostri iudicio, commendantur.

IRRISIO. CAP. XII.

PRÆTEREUNDUS non est Persianus locus, per quam Ciconiam illusionis & suggillationis signum haberi discimus, ubi dicit:

O lane, à tergo quam nulla Ciconia pinfit.

Ad id scilicet respiciens, quod petulciores homines cum quempiam ludibriis incessere aggrediuntur, soleant digitis in unum adstrictis exporrectisq; quasi Ciconiani rostri speciem reddentes, identidem pinfando abeuntes eludere: qui mos in Principum aulis frequentissimus.

DEUS. CAP. XIII.

ADDEMUS & illud, posse etiam hieroglyphico Dei Ciconiam ea ratione figurari, quod his alitibus non inesse linguam observatum, ideoque earum vocem murmurati potius esse similem, quam clangori. Nam & Crocodilum ea de causa Dei simulachrum Ægyptii statuebant, de quo suo dictum Commentario: elinguis enim omnino est Crocodilus, idq; tam significat Deum tacito omnia silentio perficere, quam non debere nos super eo loqui, quem nulla queat humani vis ingenii fatis admirari.

ANIMUS DIVINIS INTENTUS. CAP. XIV.

NEQUE vero minori observatione dignum illud, quod purum animum, supra terrenas fæces elatum, & divinarum tantum rerum meditationi deditum, per Ciconiam hieroglyphicè significant sacre etiam nostrorum literæ. Fastigia enim apicesque rerum semper querit Ciconia, quippe Hebraicam sequantur lectionem apud Psalmographum, quod vulgo legitur: *Herodii domus Psalmo 102. dux eorum, si reddunt, Ciconia domicilium abies præbent*: vel, *Ciconia nidum suum ponit in abiete*, arbore scilicet supra reliquas verticem attollente. Quod quidem ex Hebræorum disciplinis memini, te Pater amplissimè, pro concionibus declamitare: nidos scilicet ejus alitis in excelsissimis abietibus positos ostendentem, multa super ea ex undecimo Levitici capite octavo apud Hieremiam, quinto apud Zachariam, & tertio supra centesimum Psalmum memorantem: præcipuè verò trigesimo nono Jobis locum declarantem, qui, non intellectus, longè alienum habeat sensum, quam plerique interpretes opinati sunt. Quædam enim ibi enumerantur animantes, præcipuè autem aves, in quibus multa, in primisque manifesta atq; clarissima apparet providentia, inter quas Kasida ista tua est, quam nostram esse Ciconiam (id enim rectè memini) contendebas, de qua dictum à Jobe: *Num illa relinquit humi ova sua, quæ ut pulvis excalfaciat, pes opprimat, feru calceat?* Quæ locum interpret tuus enarras, ait nequaquam ita esse, sed Kasidam avem ut clementissimam, ita & prudentissimam, eminentissimis in speculis arboribusq; montiumve aut ædificiorum apicibus nidificare, humo humilibusve locis minime credere animalium accessum, omnesq; fortunæ casus inaccessæ altitudinis altissimo cõsilio cavere: quamvis Latinus interpres, ova eam humi relinquere tradiderit. Velle vero Theologos, quos enumerabas, multa inesse Ciconiæ divina lumina, omnium supremum, quo maxime dando clemens appareat

reat